

Siri Pettersenová Ódinovo dítě

Přeložila Jitka Jindřišková

568 s., váz., 349 Kč
ISBN 978-80-7491-556-7

Vychází 6. května 2016

Autorka v ČR

Středa 11. května – Noc literatury v Praze
18.00–23.00

Z knihy *Ódinovo dítě* Siri Pettersenové čte Jana Stryková
Autorka přítomna v 19.00
Negrelliho viadukt – sběrné suroviny, Prvního pluku

20.00–20.30

Siri Pettersenová na společné autogramiádě
Karlín Studios, Křižíkova 34

Pátek 13. května – veletrh Svět knihy v Praze
11.00–11.50

Norská literatura pro děti a mládež
Beseda se Siri Pettersenovou a dalšími severskými autory
Velký sál (střední hala)

12.00–12.25

Autogramiáda Siri Pettersenové a dalších autorů
Severský stánek S 201 (střední hala)

O autorce

Tu noc, kdy se **Siri Pettersenová** narodila, zalila oblohu polární záře. Děvčeti byla do vínku dána osobitá a bujná fantazie. Brzy začala psát a kreslit ty nejfantastičtější příběhy. Svoji první povídku napsala na zadní stranu dědečkova dopisu z pojišťovny, který pak přišpendlila na jednu ze svých knížek. Byla to pohádka o plačící princezně. Psaní druhého příběhu musela přerušit, neboť zjistila, že v Africe neexistuje půlnoční slunce. Její představitivost však odolávala všem pochybnostem okolního světa. Dnes je Siri Pettersenová odbornicí na útěky a libuje si ve všech druzích médií: designu, webu, komiksu, filmech i textu. Zkrátka má ráda dobrý příběh.

Anotace

Představ si, že ti chybí něco, co všichni ostatní mají. Něco, co dokazuje, že patříš do jejich světa. Něco tak důležitého, že bez toho nejsi nikdo. Jsi jen nákaza. Pouhý mýtus. Člověk.

Hirka se ve svých patnácti letech dozvídá, že je Ódinovo dítě — bezocasá stvůra z jiného světa. Opovrhovaná, obávaná a pronásledovaná. Někdo si však nepřeje, aby její tajemství vyplulo na povrch, a hodlá toho docílit všemi prostředky. Hirka, jíž jde náhle o život, musí uprchnout. Existují však nebezpečnější stvoření než Ódinovy děti a Hirka není jediná, kdo prošel bránou mezi světy...

- » muž ze severu musí ublížit nemluvněti, aby skryl, že se narodilo bez ocasu, neboť jen tak děvčátko uchrání před strachem a zlobou Ymslandanů
- » nově zvolený člen Rady se zoufale snaží rozpoutat válku
- » oslavovaný potomek slavného rodu se vzdává svého dědictví a obrací meč proti Radě, v jejímž čele měl usednout
- » lidé opouštějí domovy ze strachu z bytostí, které po tisíci letech znovu prošly kamennými branami
- » bezocasá rudovlasá dívka se snaží zachránit svůj život, prchá a netuší, že právě ona je příčinou všech děsivých událostí

O sérii

V sérii *Havraní kruhy* se klasické prvky fantasy literatury objevují v nové podobě. Nenajdeme zde žádné proroctví, draky ani kouzelné meče. Autorka sice pracuje s magií, ale toto slovo v knize ani jednou nezazní. Hlavní hrdinka, vynalézavá a odvážná dívka, žije v ústraní se svým ochrnutým otcem. Není „vyvolená“ a nemá žádné zvláštní schopnosti. Od ostatních se liší jen tím, že jí chybí něco, co všichni ostatní mají.

Série vychází ze severské mytologie, ale ani zdaleka jí není definovaná nebo omezená. Svět trilogie je jedinečný, složitý a zcela autonomní.

Místa, jména a krajiny v *Havraních kruzích* upomínají na dávno zašlé světy a poukazují na historické kulturní střety, které v nás přetrvávají dodnes. Postavy se zmítají mezi řádem a chaosem, starými a novými bohy, svobodou a tyraníí. Nic však nemá jasné hranice, nic není jen černé, nebo bílé.

Příběh o touze po spravedlnosti, o nebezpečí slepé víry a právu či odhodlání vést druhé zaujme všechny věkové kategorie čtenářů.

O hlavních postavách

Hirka

Hirka má tajemství: nedokáže přimknout. Nikdy to neuměla a nejspíš to ani nikdy umět nebude. Necítí Sílu tak, jako všichni ostatní. Je zeměšlepará a bezocasá. Jenže Obřad se blíží a ona bude muset

předstoupit před Radu a prokázat, že přimknout dokáže. Její otec je nucen odhalit děsivou pravdu o jejím původu. Hirka není z jeho krve. Našel ji, když byla nemluvně. Nepochází z tohoto světa. Příběh o vlkovi, který jí měl ukousnout ocas, je lež. Ocas nikdy neměla. Je člověk. Ódinovo dítě šíří plíseň. Pokud stane před Radou, bude to poslední věc, kterou udělá.

Urd

Po otcově smrti se štěstí obrací na Urdovu stranu. Konečně se mu otevřela cesta k místu v Radě, ke stolci, na nějž Urd zoufale touží usednout. Mistr mocenské hry uspěje navzdory mnoha nepřátelům. Překážky odstraňuje s nečekanou lehkostí a jeho životní dílo se zdá být téměř hotové. Už musí zařídít jen jedinou věc: rozpoutat válku a dosáhnout vítězství, které mu zajistí místo v dějinách říše. Stane se mužem, který přinutí svobodné město Ravnhov padnout na kolena a stane se sjednotitelem Ymslandy. Ale v sázce je víc než jen jeho vlastní sláva. Urdův úspěch je vykoupen vysokou cenou. Prodal svou duši a nyní žije vypůjčený čas. Nic ho však nemůže zastavit. Kromě Hirky, rudovlasého Ódinova dítěte.

Rime

Rimeho osud byl určen dávno předtím, než se narodil. Nástupce. Dědic jednoho z dvanácti stolců v Radě. Všemi očekávaný nejmladší muž v kruhu obklopujícím posvátného Vidoucího. Ale Rime intrikami a špinavými hrami Rady opovrhne. Obrací se zády ke svému dědictví a vybírá si život ve stínu. Stane se Kolkaggou – tajným zabijákem ve službách Vidoucího. Jeho šokující rozhodnutí rozpoutá boj o moc, který otřese základy samotné Rady. Pouze společný nepřítel může všechny sjednotit a obnovit klid v zemi. Nepřítel, jakým je Ódinovo dítě.

Úspěchy knihy

- » **Fabelprisen 2014:** cena udělovaná nejlepší norské knize v žánru sci-fi a fantasy

Zdůvodnění poroty pro udělení ceny:

„Ódinovo dítě Siri Pettersenové je opravdu vydařený román. Příběh se odehrává ve světě velmi podobném staroseverským mýtům, ale přesto je něčím jiný. Jedná se o velkolepé vyprávění o víře, pochybách, přináležitosti, podezření a strachu z neznámého, strachu z míru i nepokojů. Románový svět je celistvý, plný hlubokých myšlenek a věrohodných postav. Toto všechno se Pettersenové podařilo zprostředkovat květnatým jazykem, díky němuž se kniha čte snadno a s radostí.“

- » nominace na **Cenu norského ministerstva kultury pro debutanty**
- » nominace na **Cenu knižních blogerů**
- » nominace na **Cenu knihkupců** (jako vůbec první fantasy titul v historii)

Prodaná práva

Brazílie

Česká republika

Dánsko

Estonsko

Finsko

Itálie

Norsko

Polsko

Švédsko

Filmová práva: Maipo Film

Rozhovor s autorkou

Siri Pettersenová: „Všechny mé postavy mají něco ze mě“

Překladatelka knihy *Ódinovo dítě* Jitka Jindřišková se autorky románu ptala na to, jak dlouho nosila příběh v hlavě, jaká kniha v ní zažehla lásku k žánru fantasy, v čem jsou si s hlavní hrdinkou Hirkou podobné a kterou svoji postavu má nejradši.

Kdy se vám v hlavě zrodil svět a příběh trilogie *Havraní kruhy* a jak dlouho trvalo, než jste ho uvedla v život?

Od prvních nápadů uplynulo už skoro deset let. Některé věci pochopitelně za tu dobu uzrály, tolik času by ale nebylo třeba, kdybych dřív nepracovala na plný úvazek jako grafička. Až když jsem si před třemi lety vzala tříměsíční volno, mohla jsem se na psaní první knihy dostatečně soustředit. Potřebovala jsem se do toho úplně ponořit.

Věnovala jste první knihu všem, kdo mají rádi hry na hrdiny. Patříte k nim?

Přesně tak, hry na hrdiny pro mě byly nesmírně důležité a nepochybně moji tvorbu hluboce ovlivnily. Z té doby také pochází už tehdy rudovlasá Hirka. Na rozdíl od mé literární postavy tu původní Hirku provázely dvě vrány, ne havran. A měla pahýl ocasu, který naznačoval, že přece jen není tak úplně člověk. V *Ódinově dítěti* je to poněkud jinak – Hirka je člověk, který se ocitl ve světě, kde jsou lidé pouhými mytickými a notně obávanými stvořeními.

Vzpomínáte si na své první setkání s žánrem fantasy?

Ano! Jako úplně první kniha plná fantazie se mi vybavuje *Nejmilejší sestra* od Astrid Lindgrenové. Zbožňovala jsem ji, ale rozčilovalo mě, jak příběh končí. Copak jde ztrátu sestry nahradit štěňátkem? Nakonec mě příběh přiměl vzít do ruky tužku a napsat konec podle svého gusta, dalo by se říct, že to byly takové mé spisovatelské začátky. Později jsem si zamilovala *Trůn z dračích kostí* od Tada Williamse, který pro mě představuje totéž, co pro jiné *Pán prstenů*. Od té doby jsem taky chtěla něco takového napsat.

Ve vašich knihách se vyskytuje hodně odkazů na severskou mytologii. Jaký máte k této mytologii vztah a četla jste například i související staroislandské ságy?

O mytologii jsem se vždy hodně zajímala. Nejen o tu severskou, i když ta má v mém srdci speciální místo. Spíš než ságy jsem však četla faktografické knihy o rozličných bozích a dalších postavách. Mám toho ale celkově načteného dost a vím, že kulturní dědictví je celek, kde se všichni inspirují navzájem.

Domnívám se, že za úspěchem vašich knih do velké míry stojí zdařile vykreslené postavy. Z textu vyloženě číší, že Hirka, Rime nebo Ramoja patří k vašim oblíbeným postavám, přestože i oni čas od času chybují. Kterou postavu máte nejraději?

Mám je ráda všechny, obzvláště hlavní postavy. Nejdůležitější je pro mě asi Rime, dědic stolce z rodu An-Elderinů. Má v sobě tolik vzteku a opovržení vůči tomu, že se narodil jako vůdce a spasitel Ymslandy, a neví, jak se s tím vypořádat. Proto se chová vyloženě sebedestruktivně a záměrně si pro sebe zvolí nejhorší možnost. Ale hluboko uvnitř pochybuje. Řítí se do záhuby, ale není si toho vědom. Zachrání ho dvě skutečnosti – vůle jednat a Hirka.

Hirka má rudé vlasy jako vy. Je vám podobná i v jiných ohledech?

Všechny mé postavy mají něco ze mě, ale i tak se mi Hirka moc nepodobá. Má silnou morální integritu, která by se mi taky zamlouvala, obě rády pijeme čaj a chceme pomáhat ostatním. Hirka je ovšem mnohem víc okouzlující než já. Je drobné postavy a roztomilá. Taková já nejsem. (smích)

Velmi zajímavou postavou je Rimeho babička Ilume. Dopustila se hrůzných činů, ale neochvějně věří tomu, že koná ve prospěch jedenácti ymslandských říší. Co pro ni znamená pravda a posvátný havran zvaný Vidoucí, který v Ymslandě zastává funkci boha?

Vidoucí a pravda pro ni nejsou ničím víc než nástrojem, jak ve světě udržet mír a pořádek. Není vložena zlá, ale slepě se řídí svým přesvědčením. Některé její činy jsou proto dobré, jiné špatné, nebo přinejmenším diskutabilní. Myslím, že s podobnými dilematy jako ona by se potýkalo mnoho z nás, kdyby mělo vést větší skupinu lidí, nebo dokonce celou říši.

Vaše knihy se hemží vymyšlenými slovy a neobvyklými výrazy. Spolupracujete se svými překladateli? Zajímá vás, jak se s tím popasovali?

Vždy překladatelům říkám, že ráda zodpovím jejich otázky, a to právě proto, že mnoho slov jsem si vymyslela či je pozměnila. Překlad je pochopitelně velmi důležitý pro zachování významu a pochopení děje. Jednotlivé jazyky jsou někdy hodně odlišné, takže se pak vynořují nečekané možnosti a výzvy. Zatím se všichni překladatelé poctivě ptali.

Vypadá to, že *Havraní kruhy* uvidíme na filmovém plátně. Budete se na natáčení podílet?

Realizace ještě nějakou dobu potrvá, ale je to vzrušující. S psaním scénáře nemám žádné zkušenosti, takže ho přenechám profesionálům. Jsem ale grafička, a tak mě velmi zajímá vizuální stránka, při které bych ráda měla zásadní slovo.

Rozhovor připravila překladatelka knihy Jitka Jindřišková

Obálku v tiskové kvalitě a ukázkou z knihy *Ódinovo dítě* najdete zde:

<http://nakladatelstvi.hostbrno.cz/nakladatelstvi/1141>

Soubor PDF s kompletním textem knihy pro novináře k dispozici na vyžádání ihned.